

หนังสือสวดมนต์

หนังสือสวดมนต์

รายนามผู้สร้าง

คุณกันต์กวี ณีจรัสสันสกุล

คุณนภาพร หลวงศรี

คุณบุญช่วง สันกลาง

คุณกนกวรรณ สันกลาง

ด.ญ. นภัทรศร ลิ้มปองทรัพย์

ด.ช. ศิรภัทร ลิ้มปองทรัพย์

ด.ญ. สุพีชชา วงศ์ศรีนาถ

สร้างอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร และญาติทั้งหลายที่ล่วงลับไปแล้ว

ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอุทิศผล บุญกุศลนี้แผ่ไปให้ไพศาล
ถึงบิดามารดาครูอาจารย์ ทั้งลูกหลานญาติมิตรสนิทกัน
คนเคยร่วมทำงานการทั้งหลาย มีส่วนได้ในกุศลผลของฉัน
ทั้งเจ้ากรรมนายเวรและเทวัญ ขอให้ท่านได้กุศลผลนี้เทอญ.

คำนำ

ทางผู้สร้างมีความมุ่งหวังว่าหนังสือสวดมนต์อิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้ จะมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยสำหรับผู้ที่เป็นคอหนังสือ E-Book ก็เพื่อความสะดวกในการหยิบใช้ หวังให้ท่านคุ้นชินในการสวดมนต์กับอุปกรณ์ที่คุ้นเคย เพื่อสอดรับกับวิวัฒนาการสมัยใหม่ หากแต่การทำดีหมั่นเจริญภาวนานั้นก็ควรจะทำเนืองนิตย์กันไปด้วย

ทางผู้สร้างได้รวบรวมบทสวดมนต์สำหรับในการสวดเจริญภาวนาด้วยตนเองในห้องพระส่วนตัวหรือในสถานที่อันสงบตามแต่ผู้ใช้จะเห็นชอบ โดยเรียงลำดับกันไปตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย

สุดท้ายนี้ขออนุโมทนาให้กับผู้ที่ดาวน์โหลดหนังสือสวดมนต์ฉบับนี้ แล้วหมั่นสวดภาวนาเป็นประจำสม่ำเสมอ ก็ขอให้ท่านทั้งหลายประสบโชคดี มีความสำเร็จ ครอบครัวยุติธรรม บุตรหลาน ตลอดจนวงศาคณาญาติก็อยู่เย็นเป็นสุข ประพฤติตนอยู่ในสิ่งที่ดีสิ่งที่ชอบด้วยเถิด

หากหนังสือสวดมนต์เล่มนี้มีข้อผิดพลาดอันใดก็กราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วยนะครับ

ลำดับการสวดมนต์

๑.	บทบูชาพระรัตนตรัย.....	๕
๒.	บทกราบพระรัตนตรัย.....	๖
๓.	บทนอบน้อมพระพุทธเจ้า.....	๗
๔.	บทขอขมาพระรัตนตรัย.....	๗
๕.	บทไตรสรณคมน์.....	๘
๖.	บทสรรเสริญพระพุทธรูป.....	๘
๗.	บทสรรเสริญพระธรรมคุณ.....	๙
๘.	บทสรรเสริญพระสงฆ์คุณ.....	๙
๙.	บทชยสิทธิคาถา (พาหุง).....	๑๐
๑๐.	บทชัยปริตร (มหากา).....	๑๐
๑๑.	สัพพมงคลคาถา.....	๑๒
๑๒.	บทอธิปิ โส เท้าอายุ.....	๑๒
๑๓.	บทสวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก.....	๑๓
๑๔.	พระคาถาชินบัญชร.....	๒๐
๑๕.	คำอธิษฐานขอโหสิกรรม.....	๒๕
๑๖.	คำอธิษฐานกรวดน้ำ.....	๒๖
๑๗.	แผ่เมตตาให้ตนเอง.....	๒๗
๑๘.	แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์.....	๒๗
๑๙.	บทแผ่ส่วนกุศล.....	๒๘
บทสวดอื่นๆ		
	บทสวดบูชาเจ้าแม่กวนอิม.....	๒๓

การบูชาพระรัตนตรัยที่นิยมปฏิบัติ คือ ใช้

รูป ๓ ดอก เป็นเครื่องบูชาพระพุทธคุณ ๓ ประการ ได้แก่
พระบริสุทธิคุณ พระกรุณาคุณ พระปัญญาคุณ

เทียน ๒ เล่ม เป็นเครื่องบูชาพระธรรมและพระวินัย อันเป็น
คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

ดอกไม้ มาลัย เป็นเครื่องบูชาคุณของพระสงฆ์

*****

บทบูชาพระรัตนตรัย

อิมิหา	สักกาเรนะ
พุทฺธัง	อะภิปุชเยยามิ
อิมิหา	สักกาเรนะ
ธัมมัง	อะภิปุชเยยามิ
อิมิหา	สักกาเรนะ
สังฆัง	อะภิปุชเยยามิ

(แปล)

ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง	ซึ่งพระพุทธเจ้า	ด้วยเครื่องสักการะนี้
ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง	ซึ่งพระธรรม	ด้วยเครื่องสักการะนี้
ข้าพเจ้าขอบูชาอย่างยิ่ง	ซึ่งพระสงฆ์	ด้วยเครื่องสักการะนี้

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาวะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
พุทฺธัง ภาวะวันตัง อภาวาทेमมิ.

ข้าพเจ้า อภาวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน (กราบ)

สวากขาโต ภาวะวะตา ธัมโม

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว
ธัมมัง ณะมัสมามิ.

ข้าพเจ้า นมัสการพระธรรม (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาวะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว
สังฆัง ณะมามิ.

ข้าพเจ้า ขอนอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

บทนอบน้อมพระพุทธรเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

(แปล)

ขอนอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น ผู้เป็นพระอรหันต์ห่างไกลจาก
กิเลส ตรัสรู้ชอบได้ด้วยพระองค์เอง

*****

บทขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทฺธัง สัพฺพิงฺ เม โทสฺยัง

ขะมะเถ เม ภันเต.

วันทามิ ธัมมํ สัพฺพิงฺ เม โทสฺยัง

ขะมะเถ เม ภันเต.

วันทามิ สังฆํ สัพฺพิงฺ เม โทสฺยัง

ขะมะเถ เม ภัน เต.

(แปล)

ข้าพเจ้าขอไหว้พระพุทธรเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ หากโทษอันใดของข้าพเจ้ามีอยู่
ขอโปรดจงงดโทษล่วงเกินอันนั้นทั้งหมดแก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

บทไตรสรณคมน์

พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ.

ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ.

สังฆํ สระระณัง คัจฉามิ.

ทฺถิยัมปิ พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ.

ทฺถิยัมปิ ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ.

ทฺถิยัมปิ สังฆํ สระระณัง คัจฉามิ.

ตะตฺถิยัมปิ พุทฺธัง สระระณัง คัจฉามิ.

ตะตฺถิยัมปิ ธัมมํ สระระณัง คัจฉามิ.

ตะตฺถิยัมปิ สังฆํ สระระณัง คัจฉามิ.

*****

บทสรรเสริญพระพุทฺธคุณ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมาสาระถิ

สัจฺจตา เทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ ภะคะวาติ.

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ

สวากขาโต ภาคะวะตา ชัมโม
 สันทิฏฐิโต อะกาลิโก
 เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
 ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

*****

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 อุกุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 ญายะปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 สามีจิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัมมูระะ ปุริสะปุคคะลา
 เอสะภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย
 ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลีกระณีโย
 อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

บทชยสิทธิคาถา (พาหุง)

พาหุง สหสสะมะภินิมิตะสาวุธันตัง
 ครีเมชะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะะตุ เต ชะยะสิทธิ นิจัจัง.

*****

บทชยปริตร (มหากา)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
 ปุเรตวา ปาระมี สัพพะปา บัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ *เม ชะยะมังคะลัง
 (สวดให้ผู้อื่น เปลี่ยน เม เป็น เต ทุกวรรค)

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทธมมะโน
 เอวัง *อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยามิ ชะยะมังคะเล
 อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ประฐะวิโปกขะเร
 อะภิสะเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ
 (สวดให้ผู้อื่น เปลี่ยน อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยามิ เป็น ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัส
 ส)

สุนัขขั้ตตั้ง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุขุฏฐิตัง
 สุขะโณ สุขุหุตโต จะ สุขิฏฐัง พรหมะจาริสุ
 ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
 ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี *เม ปะทักขิณา
 ปะทักขิณาริ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ.

(แปล)

พระพุทธเจ้า ผู้เป็นที่พึ่งของเหล่าสรรพสัตว์ ทรงประกอบด้วยพระมหา
 กรุณา ที่ทรงทำบาปมิให้เต็มเปี่ยมก็เพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายทรง
 บรรลุแล้วซึ่งพระญาณเครื่องตรัสรู้อันยอดเยี่ยม ด้วยการกล่าวสัจวาจานี้ ขอชัย
 มงคลจงเกิดมีแก่ข้าพเจ้า

ขอข้าพเจ้าจงมีชัยชนะในมงคลพิธี เหมือนพระจอมมุนีทรงชนะมารที่
 โคนโพธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธานิเชก ทรงปราโมทย์อยู่บน
 อปราจิตบัลลังก์อันสูงเป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูนความยินดีแก่เหล่าพระ
 ประยูรญาติศากยวงศ์ ฉะนั้น

บุคคลประพตีสัจริตในเวลาอันใด เวลานั้นก็เป็นฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี
 รุ่งดี ชะนะดี ครุดี และเป็นการบูชาอย่างดีสำหรับผู้ประพตีสัจริตทั้งหลาย บุคคลที่
 ทำกรรมอันเป็นประตักษิณ ย่อมได้รับประโยชน์อันเป็นประตักษิณ

สัพพมงคลคาถา

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะทเวตะตา
 สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ *เม
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะทเวตะตา
 สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ *เม
 ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะทเวตะตา
 สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภาวันตุ *เม
 (ถ้าสวดให้ผู้อื่นเปลี่ยน เม เป็น เต)

(แปล)

ขอสิ่งอันเป็นมงคลทั้งหลายจงมี ขอเทวดาทุกเหล่าจงให้ความคุ้มครอง ด้วย
 อานุภาพของพระพุทธ ด้วยอานุภาพของพระธรรม ด้วยอานุภาพของพระสงฆ์
 ขอความสุขสวัสดิมงคล จงมีแก่ข้าพเจ้าตลอดกาลทุกเมื่อเทอญ

*****

บทอธิปิ โส เท้าอายุ

อธิปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
 วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
 สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ.
 (บทนี้ต้องสวดเกินอายุปัจจุบันของตน ๑ จบ)

บทสวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

เปิดกรุได้ที่เมืองสวรรค์โลก มีคำกล่าวในหนังสือว่าผู้ใดมีประจำบ้านเรือน มีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลก และป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ทำมาหากินเจริญรุ่งเรือง

ผู้ใดสร้างไว้สวดมนต์ สักการบูชาเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่และจะมีความสุขศิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบัน กาลอนาคตและกายภาคหน้า ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคาถานี้สร้างครบ ๗ วัน ครบอายุหมดเคราะห์ หมดโศกทุกประการ

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือชื่อว่า ศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดสวดมนต์ภาวนาทุกคำเช้าแล้ว ผู้นั้นจะไม่ตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือนก็ป้องกันอันตรายต่างๆ จะภาวนาพระคาถาอื่นๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่เท่าภาวนาพระคาถานี้เพียงหนึ่งครั้ง ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยม ยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์จะเนรมิตแผ่นดินอุฐเป็นทองคำก่อกองพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้นไปถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้น อีกหลายประการ

พระคาถายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

๑. อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง วังจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วังจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน วัจจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา สุคะโต วัจจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา โลกะวิฑู วัจจะโส ภะคะวา

๒. อระหังคัง สาระณังคัจฉามิ

อระหังคัง สิริสะสา นะมามิ สัมมาสัมพุทฺธัง สาระณังคัจฉามิ
 สัมมาสัมพุทฺธัง สิริสะสา นะมามิ วิชชาจะระณะสัมปันนัง สาระ
 ณะณังคัจฉามิ

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิริสะสา นะมามิ สุคะตังสະ
 าระณังคัจฉามิ

สุคะตัง สิริสะสา นะมามิ โลกะวิทังสาระณังคัจฉามิ

โลกะวิทัง สิริสะสา นะมามิ

๓. อิติปิโส ภะคะวา อะนุตตะโร วัจจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา ปุริสธัมมะสาระถิ วัจจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วัจจะโส ภะคะวา

อิติปิโส ภะคะวา พุทฺโธ วัจจะโส ภะคะวา

๔. อะนุตตะรังสาระณังคัจฉามิ

อะนุตตรัง สิริสะสา นะมามิ ปุริสธัมมะสาระถิ สาระณังคัจฉา
 มิ

ปุริสธัมมะสาระถิ สิริสะสา นะมามิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง
 สาระณัง คัจฉามิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิริสะสา นะมามิ พุทฺธัง สาระณัง
 คัจฉามิ

พุทธัง สิริสา นะมามิ

๕. อิติปิโส ภะคะวา รูปักขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัม
 ปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ
 อิติปิโส ภะคะวา เวทนะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ
 สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ
 อิติปิโส ภะคะวา สัตถุญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ
 สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ
 อิติปิโส ภะคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ
 สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ
 อิติปิโส ภะคะวา วัณฺณญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี
 จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ
๖. อิติปิโส ภะคะวา ปะฐะวีจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะ
 ดิงสาธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา เตโชจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิง
 सा ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา วาโยจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิง
 सा ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา อาโปจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะดิง
 सा ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา อากาสจักกะวาพะ จาตุมะหาราชิกา ตะวะ
 ดิงสา ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโนฯ
๗. อิติปิโส ภะคะวา ยามา ธาตุสัมมาทียานะ สัมปันโนฯ

- อิติปิโส ภะคะวา ตุสสิตา ชาติสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา นิมมานะระติ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา กามาวะจะระ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา รุปะวะจะระ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ
 ๘. อิติปิโส ภะคะวา ปะณะมะฌานะ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโน
 ฯ
 อิติปิโส ภะคะวา ทุติยามานะ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา ตะติยะฌานะ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา จะตตถะฌานะ ชาติสัมมาทิยานะ สัมปันโน
 ฯ
 อิติปิโส ภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ชาติสัมมาทิยานะสัมปันโน
 ฯ
 ๙. อิติปิโส ภะคะวา อากาสนัญญายะตะนะ เหวะสัญญานา
 สัญญาเยตะนะ อะรูปาวะจะระ ชาติสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา วิญญาณัญญายะตะนะ เหวะสัญญานา
 สัญญาเยตะนะ อรูปาวะจะระ ชาติสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะ เหวะสัญญานา
 สัญญาเยตะนะ อะรูปาวะจะระ ชาติสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ
 ๑๐. อิติปิโส ภะคะวา โสตาปฎิมัคคะ ชาติสัมมาทิยานะสัมปัน
 โนฯ
 อิติปิโส ภะคะวา สักกิทาคา ปฎิมัคคะ ชาติสัมมาทิยานะสัม
 ปันโนฯ

อิติปิโส ภะคะวา อะนาคาปฏิมัคคะ ชาตุสัสมาทียานะสัมปัน
โนฯ

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัตตะปฏิมัคคะ ชาตุสัสมาทียานะสัม
ปันโนฯ

๑๑. อิติปิโส ภะคะวา โสตาอะระหัตตะ ปฏิมะละ ชาตุสัสมาท
ียานะ สัมปันโนฯ

อิติปิโส ภะคะวา สิกกิทาคาอะระหัตตะปฏิมะละ ชาตุสัสมาท
ียานะ สัมปันโนฯ

อิติปิโส ภะคะวา อนาคามีอะระหัตตะปฏิมะละ ชาตุสัสมาท
ียานะสัมปันโนฯ

๑๒. กุสะลา รัมมา อิติปิโส ภะคะวา อะอายาวะชีวัง พุทชังสะ
ระณังคัจฉามิ รัมภูทิจัญญุจะอิสสะโร

กุสะลา รัมมา นะโมพุทธาเย นะโม รัมมาเย นะโม สังฆายะ
ปัญจะพุทธานะมาหัง อาปามะจุปะ ทิมะสังอังขุ โสโส สะ
สะอะอะอะอะนิ เตชะสุเนมะภูจะนาวิเวอะสัง วิสุโรปุสะภุพะ
อิสสะวาสุ สุสะวาอิ

กุสะลา รัมมา จิตติวิวัตถิฯ

๑๓. อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง อะอายาวะชีวัง พุทชังสะ
ระณังคัจฉามิ สาโพธิปัญจะอิสสะโรรัมมา

๑๔. กุสะลา รัมมา นันทะวิวังโก อิติสัสมา สัมพุทโธ สุคะลา
โน ยาวะชีวัง พุทชังสะระณังคัจฉามิ จาตุมะหาราชิกา อิสสะ
โร กุสะลา รัมมา อิติวิชชาจะระณะ สัมปันโน ออุยวาชีวัง

พุทฺธังสละระณังคัจฉามิ ตาวะติงสา อีสสะโร กุสะลา ฐัมมา
 นันทะปัญจะสุคะโต โลกะวิฑู มะหาเอโอยาระชีวัง พุทฺธังสละ
 ระณังคัจฉามิ ยามาอิสสะโร กุสะลา ฐัมมา พรหมมาสัททะ
 ปัญจะสัตตะ สัตตาปาระมี อะนุตตะโรยะมะกะพะ ยาวะชีวัง
 พุทฺธังสละระณังคัจฉามิฯ

๑๕. ตุสิตาอิสสะโร กุสะลา ฐัมมา ปุกะยะปะะ ปุริสชะฐัมมะ
 สาระถิ ยาวะชีวัง พุทฺธังสละระณังคัจฉามิฯ

๑๖. นิมมานะระติ อีสสะโร กุสะลา ฐัมมา เหตุโปวะ สัตถาเท
 วะมะนุสสานัง ตะทะ ยาวะชีวัง พุทฺธังสละระณังคัจฉามิฯ

๑๗. ปาระนิมมิตตะอิสสะโร กุสะลา ฐัมมา สังขาระขันโธ ทุก
 ขัง อะนิจจิง อะนัตตา รุปะขันโธ พุทฺธะปะพะยะ ยาวะชีวัง
 พุทฺธังสละระณังคัจฉามิฯ

๑๘. พรหมมาอิสสะโร กุสะลา ฐัมมา หนัจจิ ปัจจะยา วินะปัญ
 จะ ภาคะวะตายาวะนิพพานัง สละระณังคัจฉามิ นะโมพุทฺธัส
 สะ นะโม ฐัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ พุทฺธิลา โลกะลากะระกะ
 นา เอเตนะ สัจจะนะ สุวัตถิ โหนตุ หุณฺหุ หุณฺหุ สวาหายะฯ

๑๙. นะโมพุทฺธัสสะ นะโมฐัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติ
 วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ อตติ อตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนตุ
 หุณฺหุ หุณฺหุ หุณฺหุ สวาหายุฯ

๒๐. อิททะสาวัง มหาอิททะสาวัง พรหมมะสาวัง มหาพรหม
 มะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง
 มะหาเทวาสาวัง อีสสาวัง มะหาอีสสาวัง มุณีสาวัง มะหามุณี

สาวัง สัปปริสสะสาวัง มะหาสัปปริสสะสาวัง พุทฺธะสาวัง ปัจเจ
 กะพุทฺธะสาวัง อะระหัตตสาวัง สัพพะสิทธิ วิชาระรานังสาวัง
 สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง เอเตนะสัจเจนะ สุวัตถิ โหตุย

๒๑. สาวัง คุณัง วัชชะพะลัง เตชังวิริยังสิทธิ กัมมัง นิพพานัง
 โมกขัยคฺคฺย หะกัง จ्ञานังสีลัง ปญฺญานิกขัง ปญฺญังภะคะยัง
 ตปฺปิง สุขัง สิริรูปัง จะตุวิสสะติเสนัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ
 โหนตุ หุณฺ หุณฺ หุณฺ หุณฺ สะวาหาเยย

๒๒. นะโมพุทฺธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ ทุกขัง อะ
 นิจจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขา
 ระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม อิติปิโส ภะคะวา

๒๓. นะโมพุทฺธัสสะ ทุกขัง อะนิจจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เว
 ทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะ
 โมสวากขาโต ภะคะวะตาธัมโม

๒๔. นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เว
 ทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะ
 โมสวากขาโต ภะคะตาธัมโม

๒๕. นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจิง อะนัตตา รุปะขันโธ เว
 ทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ เวทะนาขันโธ
 สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโมสุปะกฺกิปัน
 โน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

๒๖. นะโมสังฆัสสละ ทุกขัง อะนิจจัน อะนัตตา รูปะขันโธ เว
 ณะนาขันโธ สันญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะ
 โมสุปะกัปปันโน ภาคะวะโต สวาพะกะสังโฆ วาพะปะริตตังฯ
๒๗. นะโมพุทธาเย มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัน อะนัตตา ยา
 วะตัสสะ หาโย นะโม อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัน อะนัตตา อุอะ
 มะ อาวันทา นะโมพุทธาเย นะอะกะตินิสระระนะ อาระ
 ประขุรัง มะอะอุทุกขัง อะนิจจัน อะนัตตาฯ

*****

พระคาถาชินบัญชร

เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญภาวนาชินบัญชรให้ตั้งนะโม ๓ จบก่อน
 แล้วระลึกถึง สมเด็จพระพุทธมาจารย์ (โต พรหมรังสี)

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ณะกะกาโมละเภระนัง
 อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตัง สุตตะวา
 อิติปิโส ภาคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
 มรณังสุขัง อะระหัง สุกะโต นะโมพุทธาเย

๑. ซายะสะนากะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง จะตุลัจ
 จาสะกัง ระสัง เย ปิวิงสุ ณะราสะภา

๒. ตัณห์กังราทะโย พุทธา อัญฐะวีสะติ นายะกา สัพเพ ประ
ติภูจฺจिता มัยหัง มัตตะเก เต มุณิสสะรา
๓. สีเส ประติภูจฺจิต มัยหัง พุทฺโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน สังฆะ ประ
ติภูจฺจิต มัยหัง อูเร สัพพะคฺคณาเกโร
๔. หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ สารีปฺุตโต จะ ทักขิเณ โภณทัณฺเณ
ปิภูจฺจิกาคัสสิมิง โมคคัลลาโน จะวามะเก
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสงฺ อานันทะ ราหุโล กัสสะโป จะ
มะหามาโม อูภาสงฺ วามโสตะเก
๖. เกสะโต ปิภูจฺจิกาคัสสิมิง สุริโย วะ ประภังกะโร นิสินโน สิริสัม
ปันโน โสภิต มุณี ปุงคะโว
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร มะหะสี จิตตะวาทะโก โส มัยหัง วะ
ทะเน นัจจัง ประติภูจฺจิสสิ คฺคณาเกโร
๘. ปุณฺโณ อังคฺคิมาละจะ อูปาลี นันทะสีวะลีเถรา ปัญฺจะอิมะ
ชาตา นะลาภฺเณ ติละกา มะมะ
๙. เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา เอเตสีติ มะหาเถรา
ชะตะวันโต ชิโนระสา ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังคะสุ
สัณฺจิตา
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง ฐะชัคคัง
ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคฺคิมาละกัง
๑๑. ชันธะโมระประริตตัญจะ อาภานาภฺยะ สุตตะกัง อากาเส
นะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฺจิตา

๑๒. ชินา นานา วรระสังยุตตา สัตตปปากการะลังกะตา
 วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตูปัททะวา
๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา วรระสะโต เม
 สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทชะปัญชะเร
๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล สะทา ปา
 เลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปริสา สะภา
๑๕. อิจเจวะมันโต สุกุตโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ ชิตูปัททะโว
 รัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
 สัทธัมมานุภาวะपालิโต จะ รามิชินะปัญชะเรติ.

บทสวดคาถาพระแม่กวนอิม

นำมอไต่ซื่อ ไต่ปุย กิวโค่ว กิวหลั่ง
กวงไต่เล่งก้า กวงสี่อิม ผุ่สั๊ก (กราบ)

นำมอไต่ซื่อ ไต่ปุย กิวโค่ว กิวหลั่ง
กวงไต่เล่งก้า กวงสี่อิม ผุ่สั๊ก (กราบ)

นำมอไต่ซื่อ ไต่ปุย กิวโค่ว กิวหลั่ง
กวงไต่เล่งก้า กวงสี่อิม ผุ่สั๊ก (กราบ)

นำมอฮู้ก นำมอหวบ นำมอเจ็ง นำมอกิวโค่ว กิวหลั่ง กวงสี่อิม
ผุ่สั๊ก

ทังจีโต โอม เกยล้อฮวดโต เกยล้อฮวดโต เกยออฮวดโต ล้อเกย
ฮวดโต ล้อเกยฮวดโต

ซำผ้อออ เทียงล้อซั้ง ตีล้อซั้ง นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซั้ง เจ๊กเฉียก
ใจเอียงห่วยอู่ตึง นำมอม่อออปกเยี่ยปอล้อบี้ก (กราบ)

หากสวดมนต์ด้วยพระคาถาตามลำดับข้างต้นแล้ว
ควรจะนั่งสมาธิกำหนดลมหายใจเข้าออก เพื่อเจริญภาวนา
สติก่อนที่จะได้กล่าวคำอธิษฐานอื่น ๆ ต่อไป

*****

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

กายะกัมมัง วะจีกัมมัง มะโนกัมมัง สัตถุจิจจะกัมมัง อสัตถุจิจจะกัมมัง ขะ
มันตุ เม อะโหสิกัมมัง ภาวะตุ เม.

กรรมใดๆ ไม่ว่าจะป็นกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม ที่ข้าพเจ้า
ได้ทำล่วงเกินแก่ผู้ใด ทั้งโดยตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี ในภาพชาติใดก็ตาม
ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงโปรดยกโทษ ให้เป็นอโหสิกรรม
ให้แก่ข้าพเจ้า อย่าได้จองเวรจองกรรมต่อกันอีกเลย

แม้แต่กรรมใดที่ใครๆ ทำแก่ข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขอ
อโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน ขอจงดลใจให้
เขาเหล่านั้นกลับมีเมตตาจิต คิดเป็นมิตรกับข้าพเจ้า เพื่อจะได้ไม่มีเวร
กรรมต่อกันตลอดไป

ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ ขอให้ข้าพเจ้า พร้อมทั้งครอบครัว
ตลอดจนวงศาคณาญาติ ผู้มีอุปการคุณของข้าพเจ้า พ้นจากความทุกข์
ยาก ลำบากเข็ญใจ ความทุกข์อย่าได้ใกล้ ความเจ็บอย่าได้มี ขอให้มีความ
สุขสวัสดิ์มีชัย เสนียดจัญไรและอุปัทวันตรายทั้งหลาย จงเสื่อมสิ้น
หายไป นึกคิดปรารถนาสิ่งใด ที่เป็นไปโดยชอบประกอบด้วยกรรมแล้ว
ขอให้สิ่งนั้น จงพลันสำเร็จ จงพลันสำเร็จ จงพลันสำเร็จเทอญ

นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ.

คำอธิษฐานกรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ

ด้วยผลบุญแห่งข้าได้สวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ขอให้ไปค้าชู
 อุดหนุนบิดา มารดา ผู้มีพระคุณ และญาติกา ครูอุปัชฌาอาจารย์ และ
 เจ้ากรรมนายเวร พระมหากษัตริย์ และมิตรรักสนิท เพื่อนสาราสัตว์
 น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพาลี นางพระธรณี นางพระคงคา พระ
 ยายมราช นายนิริยะบาล ทั้งทั่วจัตุโลกะบาล สิริพุทธอำมาตย์ ชั้นจาตุ
 มะหาราชิกาเบื้องบน จนถึงที่สุดพรหมมา เบื้องต่ำขึ้นมาจนถึงมนุษย์
 โลก โดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตะจักรวาล คุณพระศรีรัตนตรัย และ
 เทพดาฟ้าดิน ตลอดจนอินทร์ พรหม ยมยักษ์ คนธรรพ์ นาคา ท่าน
 ทั้งหลายที่ต้องทุกข์ ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุข ก็ขอให้ได้
 สุขยิ่งๆ ขึ้นไปอีก ด้วยเดชะผลแห่งข้าอุทิศให้ไปนี้ จงเป็นอุปนิสัยปัจจัย
 แก่พระนิพพานในปัจจุบันแลอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ

พุทฺธัง อนันตัง ฆัมมังจักรวาละ สังฆัง นิพพานัง โหตุ.

แม่เมตตาให้ตัวเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ	ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข
นิททุกโข โหมิ	ปราศจากความทุกข์
อะเวโร โหมิ	ปราศจากเวร
อัพยาปัชฌ โหมิ	ปราศจากอุปสรรคและอันตรายทั้งปวง
อะนีโฆ โหมิ	ปราศจากความทุกข์กาย ทุกข์ใจ
สุขี อัตตานิัง ปะริหะรามิ	มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

แม่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพสัตว์ตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรต่อกันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานิัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาติันัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาติะโย.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม คุรุวิชฌายาจะรียานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ คุรุวิชฌายาจะรียา.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์และอาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์และอาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลาย ขอให้เทวดาทั้งหลายมีความสุข

อิทัง สัพพาเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลาย ขอให้เปรตทั้งหลายมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เเวรี.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลาย ขอให้สัตว์ทั้งหลายมีความสุข

พระพุทธรูปของเราไม่ใช่ฮีตเลอร์

คนกินเนื้อสัตว์อุปมาเหมือนป่าช้าเคลื่อนที่ เริ่มแรกคลอตจากครรรภ์ มารดาก็เลี้ยงฉลองด้วยการฆ่าชีวิตขอให้ท่านทั้งหลายฟัง... ในฐานะที่พระบรม ศาสตราสัมมาสัมพุทธเจ้าของเรา ได้เคยตรัสไว้ แต่เป็นที่น่าเสียใจยิ่ง คัมภีร์ฉบับ นั้นถูกฉีกหายไป มีในมหายานแต่ในหินยานหายแล้วพอเราเป็นเถรวาทยิ่งไม่มี เลยในศีล ๕ เราเริ่มที่ปาณาติบาต การไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ซึ่งเป็นคำสอนของ พระพุทธรูป สอนให้เราไม่ฆ่าสัตว์ แต่พระพุทธรูปของเราบังเอิญไม่ใช่ฮีตเลอร์ จึงไม่สั่งห้ามทุกคนกินเนื้อสัตว์ มีปัญหาถามอยู่เรื่อยๆ คนที่กินเนื้อสัตว์กับคน ฆ่าสัตว์ ใครจะบาปกว่ากัน? ก็บอกว่าบาปทั้งคู่ บาปเท่ากัน ผู้บริโภคก็บาป ผู้ฆ่า ก็บาป ผู้ขายก็บาป มันเป็นวงจร แต่บางคนแย้งว่า สมัยหนึ่งพระเวทตัด ทูลขอ พระผู้มีพระภาคเจ้าขอให้บรรดา สวากของพระองค์ทั้งหลายนั้นงดเว้นจากการ บริโภคเนื้อสัตว์ พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงไม่อนุญาต เขาจึงจับเอา ประเด็นนี้มา พุดกัน ตรงนี้ถ้าจะพูด ถึงความถูกต้องเถียงกันไม่จบแต่เน้นว่าสัตว์ก็มีหัวใจ ท่านทั้งหลายคงเคยเห็น บางครั้งเอาสัตว์ไปฆ่า น้ำตาไหล บางตัวร้องด้วยเสียง แห่งความหวาดกลัว บางตัวอุจจาระราด เพราะเขารักชีวิตเหมือนเรารักชีวิตเรา แต่เขาพูดภาษามนุษย์ไม่ได้ มันร้องสุดขีด มานัดหนึ่งเอาชีวิตรอด บางครั้งหนี รอดได้ มนุษย์ซึ่งมีใจเป็นยักษ์ยังตามจับมาได้ ก่อนตาย... มันร้องให้ คง คิดถึงสามี ภรรยา บุตร หรือญาติ เหมือนกับมนุษย์ สัตว์ก็มีหัวใจ แต่ขณะที่เรา บริโภคอาหาร เราบริโภคด้วยกิเลส เราไม่ได้คิดถึงสิ่งเหล่านี้เลย เรารักสนุกกับ ทุกข์สาหัส นี่เราจะเลือกอย่างไร? การบริโภคเป็นของสนุก แต่ชีวิตของผู้อื่น เป็นทุกข์แสนสาหัส น่าสังเวชใจเหลือเกิน ที่ชั่วชีวิตของคนเรา ตั้งแต่เล็กจนโต กระทั่งแก่จนตาย ในที่สุดไม่เคยพ้นจากการฆ่า ถ้าสัตว์เดรัจฉานพูดได้ คงบอก ว่า มนุษย์คือยักษ์

เริ่มแรกคลอดจากครรภ์มารดา การเลี้ยงฉลองด้วยการฆ่าชีวิต ครอบ
 ขวบก็ฆ่าเลี้ยงกันอีก ฉลองบุญก็ฆ่า เจริญเติบโตก็ฆ่า แต่งงานก็ฆ่า ทำบุญยังฆ่า
 คู่กันเคยอยู่กับการฆ่าตลอด เราฆ่าไม่รู้กี่พัน ก็หมื่นชีวิต ในช่วงชีวิตคนคนหนึ่ง เรา
 ทำตัวเป็นป่าช้าเกิดขึ้นได้ คนตายแล้วต้องเอาไปฝัง ไปเผาในป่าช้า แต่เนื้อสัตว์
 ทุกชนิดที่ถูกฆ่า ทั้งเนื้อและกระดูก ที่ถูกตัดเป็นชิ้น คนแย่งกันกินลงท้องเข้าไป
 อยู่ในตัวเราเอง คนกินเนื้อสัตว์อุปมา เหมือนป่าช้าเคลื่อนที่ สามารถฝังซาก
 สัตว์ตายโหง อย่างไม่รู้จักเต็ม โดยจะฝังอยู่ในตัวเราตลอดเวลา คนส่วนใหญ่ ถ้า
 ให้เดินในป่าช้าตอนเที่ยงคืนครึ่ง รอบขนจะลุกเกรียวกลัวผี แต่หารู้ไม่ว่า ในตัว
 เรา มีสัตว์เดรัจฉานไม่รู้กี่แสนตัวฝังในท้องเรา ตั้งแต่เกิด ท่านไม่กลัวบ้างหรือ?
 คนมีวิญญูณ สัตว์ก็มีวิญญูณเหมือนกัน จะแตกต่างกันก็ เฉพาะสังขาร รูปร่าง
 ภายนอกเท่านั้น คนกลัวภูต ผี ปีศาจ กลัวซากศพ แล้วทำไมไม่กลัวเนื้อสัตว์
 สัตว์ก็มีวิญญูณเหมือนกัน มีชั้น ๕ เหมือนกัน ทำไมเรากลัววิญญูณคน แต่
 ไม่กลัววิญญูณสัตว์ จึงอยากจะชี้ให้เห็นว่า เราสะสมบาปไว้นานกระทั่ง ลม
 หายใจสุดท้ายของเรา ถ้าหยุดบริโภคเนื้อสัตว์ เราอาจจะช่วยชีวิตได้ เป็นพันๆ
 ตัวต่อชีวิตของเรา ยิ่งน่าสงสาร ที่บางคนเจ็บป่วยเจียนจะตาย เรียกร้องอยากจะ
 มีชีวิต กลับไปฆ่าสัตว์ เพื่อไปเซ่นไหว้วินวอนต่อเทพเจ้าเพื่อขอชีวิตตัวเอง

เราจะเห็นว่า เป็นเรื่องที่น่าฉงนที่บางคน ต้องมาตายในงาวันเกิด
 ตัวเอง บางบ้านมีลูกมาก ก็กลายเป็นลูกฉิบหายตายเร็ว บางชีวิต มีอำนาจ
 วาสนาอยู่ดีๆ ก็ต้องถูกฆ่า บางคนทำไมอายุสั้น บางคนตายตั้งแต่อายุยังน้อย
 บางคนกำลังประสบความสำเร็จ กำลังจะดัง ตายเสียละ ยังไม่ทันแก่เลย เพราะ
 ชาตที่แล้ว เขาชาตศีลข้อที่หนึ่ง เขาสร้างปาณาติบาตมาก ชาตนี้เขาเลยมีอายุ
 สั้น นี่คือผลจากกรรม กฎแห่งกรรมนั้น ใครก็หนีไม่พ้น คนที่ขณะยังมีชีวิต ทำ
 เรื่องเลวร้าย สร้างบาปเวรไว้มาก ทูบ ตี ทรมาณ ทั้งกินทั้ง ฆ่า เป็นเหตุให้สัตว์
 ทั้งหลายถูกฆ่า เมื่อตายไป จิตวิญญูณก็ตกลงสู่... นรกภูมิ